

начело. Заедно с турците и те затърсиха крадците.

Али ефенди, който беше отначало изплашен, се окуражи. Арестуваха около триста души. Властта потърси и Хаджи Димитър. Като не го намери — арестува баща му и двамата му братя. Стотина души пусна още в началото срещу подкуп. Петдесет умряха от бой, стотина пуснаха след две години, а другите петдесет осъдиха на вечни окови.

Обирът беше извършен от Панайот Хитов. Малцина знаеха това.

За Хаджи Димитър нямаше вече място в Сливен.

На другата година в края на март, в една тъмна и студена нощ, Хаджи Димитър, след като се отби за благословия при поп Йордан, незабелязан от никого, пристигна в бащината си къща. Маринка, майка му, като го видя с дългата пушка в ръка и с припасан силиахлък на кръст, изплака:

— Синко, и ти ли ме оставяш? Двамата ти братя умряха от мъки, Христаки и Петър се бият в Крит, баща си с Кръстю и Янаки са още в затвора, сега и ти ... Оставам само с трите си сестри. Черно ми е на душата!

И тя изплака.

— Знам, майко — отвърна ѝ с топъл и кротък глас Хаджи Димитър, — голяма ти е мъката! Но кажи какво да правя? Няма място за мене вече в Сливен. Както виждаш нарамих пушка и отивам в балкана. Не за печалба, майко! Не! Отивам да се бия с душманите, да отмъстя за братя, сестри и за тебе, майко, и за цял народ! А ти не плачи! Скъпи ми са твоите сълзи! Аз пак ще се върна. Дядо Иван ще дойде. Този път ще дойде за нас. Тъй е казал. България трябва да бъде освободена от турците! И този ден приближава!

Хаджи Марина погледна сина си през сълзи.

— Чул те господ, синко!

Тя направи кръст. По тъжното ѝ лице пробягна светъл лъч. После обърса сълзите си, прекръсти сина си и го целуна по челото. Стисна ръката му и каза:

— На добър час, синко!

В К Ъ Ш Л А Т А

Тревата беше пожълтяла, а тетрата — на огнища, на огнища — отдалеч изглеждаше на разпаден огън с червени буй-